

Kedves cursillós és nem cursillós testvérek!

Örömmel és hálával van tele a szívem, amit a fatimai zarándoklat során kaptam a zarándok társaimtól, és ezalatt a hat nap alatt átélt élmények áraszák el a szívem és azóta se tudok a világba vissza jönni, csak arra a helyre gondolok szüntelen és lélekben ott ragadtam Fatimában! Amikor megláttam a Szűzanyát, elmondhatatlan érzés fogott el, hogy valóban mi vagyunk itt, mi állhatunk itt a férjemmel a Szent Szűz előtt vagy csak álmodom???

Elmélkedtünk csendben a Szűzanya előtt. Nagyon sok szeretetet kaptunk zarándok társainktól, odaadást, törődést, és hogy elfogadtak, befogadtak minket, cigányokat. Egy zászló alatt voltunk mind és felváltva vittük a magyar és a cigány zászlót!

Jenő így fogalmazott: megtiszteltetés neki, hogy viheti a cigány zászlót! Ez nekünk nagyon jól esett! Csodálatos volt együtt lenni és közösen részt venni a szentmiséken, énekelni a gyertyás körmeneten a Szűzanyát kísérve és decolorest énekelni 8 ezer testvérrel! Nagyon büszke érzés fogott el, amikor János atyával keresztutat jártunk és elmondta, hogy ezt a keresztutat a magyarok csinálták!

A kegytemplomban pedig István királyunk szobra található!!!

A magyar mise is nagyon csodálatos volt, amit Dani atyáék tartottak nekünk, és a lisszaboni is, amit Székely János püspök atya és az atyák tartották abban a kápolnában, ami abban a gyermek kórházban van, ahol Jácinta betegsége utolsó napjait fájdalommal és alázattal, csendben tűrte, méltósággal, és ebben a kórházban költözött haza a Mennyei Atyához!!!!

Ez a mise volt a koronája a zarándoklatnak, mindenkit magával ragadt, és amikor a Miatyánkot mondtuk, én Ádám kezét fogtam és a férjemét, és ahogy fogtam a kezüket, éreztem mindkettőjük szíve dobbanását. A hideg futkosott rajtam, és nagy, nagy kegyelem és erő volt abban, hogy mi 61-en együtt, egy szívvel, egy lélekkel mondhattuk a Miatyánkot!!!

Még egy kis részlet, amit nem szeretném, ha kimaradna a beszámolómból.

Mindenkitől kérdeztem, nem tudják-e, hogy hol van a szent kút, a forrás, ami akkor fakadt, amikor a jelenések történtek és amiből haza vinnék a szeretteimnek. Sajnos, senki nem tudta, a harmadik nap volt, már az utolsó, és én elindultam az égető felé,

hogy gyertyákat tudjak gyújtani. Hosszú, hosszú sor állt, és megláttam ott Zsuzsát, kérdeztem tőle, hát te miért állsz itt, mit adnak itt ingyen, mire azt felelte, itt van a kút, ahonnan a forrás vize folyik. Na, ekkor aztán leesett az állam, nem tértem magamhoz, nem hittem el, hogy három nap után oda vezetett a Jóisten, hogy az élő vízforrást, amit szomjaztam, magamhoz vegyem és otthon maradottakhoz el tudjam vinni!!!

Hálás vagyok az Úrnak és a társaimnak az együtt töltött napokért és kegyelmekért, és az atyáknak a gyönyörű szentmiséikért! Lélekben és a zászlókban ti is ott voltatok velünk egész utazásunk során !!! De colores!!!!

Kotricz Zsuzsi és Józsi

